

Национална галерија на Македонија
The National Gallery of Macedonia

БАЛАС'
ТАЊА БАЛАК

Националната галерија на Македонија
The National Gallery of Macedonia

ТАЊА БАЛАК
TANJA BALAC

Културно информативен центар на Р. Македонија во Софија
Cultural and Information Center of the Republic Of Macedonia in Sofia

Мала станица, Скопје, 2008
Mala Stanica, Skopje, 2008

На мајка ми...

“Она што навистина го сакаме, она што ја чини основата и коренот на нашето биение, тоа е, отишто земено, она што никогаши не го гледаме. Таму каде што е врската многу длабока, а својот цврстио постојавен, погледот и свестта не треба да се мешаат. Свестта бара одредена дистанца...”
(Жан Дибифе, “По 45”)

Секоја нова средба со секој нов „уметнички исказ“ претставува предизвик, наметнува цела низа прашања кои носат свои дилеми во обидот да бидат протолкувани, да бидат одговорени.

И се прашувам како да се „дешифрира“ едно уметничко дело и што е примарно во неговото толкување, ако е тоа воопшто можно!? Како да се „разобличи“, да се „демистифицира“ врската на уметноста, уметникот и уметничкото дело од една страна, со стварноста, одредена и истовремено противречна, односно гледачот или толкувачот од друга страна!?

Ако се согласиме дека „...секоје уметничко дело е дејие на своето време“, а „...секоја епоха...креира уметносии која и е својственена и неповторлива“ (В.Кандински), тогаш мора да се согласиме и дека уметникот е своевиден гласноговорник на едно време, односно на своето време. Имено, свесно или несвесно, тој, својата лична психологија и митологија ги вградува во темелите на современото, истовремено дозволувајќи актуелните историски процеси и општествено-социјални текови да влијаат врз неговото формирање и дефинирање како автор-сведок на едно време и на една стварност.

Оттука, неспокојството на модерното време, во услови на интензивен технолошки развој, кога достигнувањата на современата наука ги надминуваат границите на разумното и на се досега познато од една страна; и во услови на континуирана (патолошка) состојба на страв и немир, како резултат на социјалните пропаѓања и закани од секогаш нови и нови неизвесности за дестабилизација и воени немири од друга страна, доведе до афирмирање на еден концепт во уметноста, кој, би рекла, произлегува од своевидно трансцендентно доживување и кој ги надминува границите на просторно-временската стварност, како постојано опонирање на свесното и несвесното, присутното и отсутното, апстрактното и конкретното, фигуративното и нефигуративното... Да се биде алхемичар, да се креира сопствена стварност, различна од постоечката, а сепак условена од неа; да се пронајде „засолнишии за поединецоии“ во неговиот револтиран, резигниран и осаменички однос кон општеството и конечно да се допре до крајната суштина зад појавната слика на реалноста, зад „огледалоши на живоии, за да го погледнеме биениеши во лице“ (Ф.Марк), тоа се „рамките“ во кои се движи современата уметност и уметникот како производ на модерното време.

Низ оваа призма, во овие „рамки“ го напишуваме пулсот на едно творештво кое постепено, чекор по чекор, се разоткрива пред нас како повик за дијалог, но и како игра и предизвик, како акција и реакција во афирмирањето на сопствената ликовна, естетска мисла. Односно, се обидуваме да го „дешифрираме“ и протолкуваме творештвото на Тања Балаќ. Имено, развивајќи постепено комплексен однос меѓу ликовното и реалното, во севкупното досегашно творештво, таа следи една основна развојна линија, водена од изворната, носечката идеја, во чија суштина лежи амбивалентниот однос кон стварноста како игра меѓу апстрактното и фигуративното. Во зависност од промената на емотивната состојба на авторката, условена од напластувањето на животното искуство, промената на амбиентот, но и севкупните општествени и социјални текови, во нејзините платна (масла и пастели) забележуваме ненагласени фигури и предели, како и фрагменти од урбан пејзаж, повеќе насетени и интуитивно присутни, низ своевидни енформелистичко-конструктивистички

форми во раните дела, преку поетичното треперење во духот на лирската апстракција (во делата од 2001-2003), па се до спротивставените строги геометриски и топли, меки сиформелистички обоени полиња, акцентирани со текстуални колажи (2005-2006).

Новиот циклус слики, кои се своевидно надврзување на веќе афирмираниот концепт од самата авторка во нејзиниот претходен циклус (2005-2006, веќе споменат), насловен „Игра на присуство на отсутното“, ја задржува суштински истата „комплексна и експонзивна идеја, која пред сè не принесува во сферата на кријичноста, појочно на планот на видливото и невидливото“ (К. Пирковска). Притоа, со извесни отстапувања во техничката изведба (пастелот сега го заменува со масло), таа, ја продолжува играта на бојата и формата преку нагласени геометризирани полиња со доминантна колористичка поларизација на светло-темно и топло-ладно. Бојата ја нанесува наизменично со густы пастуозни слоеви на сино-зелени, кафеаво-окерасти или црвени тонови, на кои им ги спротивставува лесните лазурни и прозачни белузавни тонови. Всушност, токму во вака формулираната игра на формата, условно кажано, и бојата се раѓа, се развива и разгласува присуството на отсутното или, понекогаш, отсутството на присутното. Нивниот комплементарен сооднос ја афирмира двојната структура на видливото и невидливото, на идејата и емоцијата. Алиенација во услови на современо урбано живеење, духовна испразнетост, изменет систем на вредности, во кој највисоките етички и морални норми биваат сè повеќе заборавени и истиснати, се базата врз која авторката, низ доминантниот студен и темен колорит, постепено се измолкнува и оддалечува, нагласувајќи го отсутството, во контемплативниот допир со една новокреирана (своја) стварност. Истовремено, внатрешно нужно, егзалтирана од сопствената еманација, таа, повторно, низ топлата гама на црвени тонови како да се завртува кон себе, и ни се доближува нагласувајќи ја присутноста... Така, користејќи во основа иста или слична ликовна матрица, таа одново и одново ја гради и разградува повеќеслојната игра на присутното и отсутното, видливото и невидливото, како бинарна позиција во допирањето на апстрактното и реалното, како „пресеци на два светта, внатрешниот и надворешниот“, при што нејзиниот текст-ракопис станува своевиден печат или сведоштво за таа средба. Имено, текстуалните пораки кои во изблик на одреден внатрешен порив, спонтано го наоѓаат своето место во реалитетот на платната на Тања Балаќ, колку и да претставуваат момент на естетско дефинирање или доживување, за нас многу повеќе претставуваат знак, или поточно израз и потврда на присуството на одредена материја, движење или мисла, како последица на одредено сознание или, можеби, доживеано искуство, иако се навидум невидливи и скриени во длабочините на потсвета.

Тука некаде, во играта на двосмисленото, тајното, непредвидливото, исчекуваното - лежи предизвикот кој авторката ни го сугерира како своевидна игра, оставајќи ни воедно можност за лична потрага во дешифрирањето на скриениот код на присутното отсутно или отсутното присутно, оставајќи ни можност за повеќезначно раслојување во кое, повторно, само (интуитивно) ги насетуваме главните секвенци или носечките елементи на нејзината ликовна метафора.

Маја Неделкоска Брзанова

"That which we truly desire, that which makes the foothold and the root of our being, that is, in general terms, something that we never really perceive. In instances of a deep relation and tightly fastened connection, the gaze and the consciousness should not be mingled. The consciousness requires a certain distance to be observed ..."
(Jean Dubuffet, "After 45.")

Every fresh encounter with every new "artistic enunciation" represents a challenge entailing many questions, which in their turn are conveying proper dilemmas in the very attempt of interpretation and reply.

So, I am pondering how a work of art is to be "deciphered" and what is primary in its interpretation if this is possible at all!? How to unveil and to demystify the relation that the art, the artist and the artwork are maintaining with both the reality – which is definite while contradictory – and the viewer or the interpreter!?

If we agree upon the notion that "*... every work of art is a progeny of its own times*" and that "*... every age gives rise to its own and unrepeatably art*" (V. Kandinsky) than we must also accept that the artist is, in some ways, a spokesperson of his/her proper times. Namely, willingly or not, the artists are incorporating their personal mind-sets and mythologies into the foundations of their contemporaneity, while at the same time, they are permitting the current historical and social flows to influence their formation and growth as authors witnessing the times and the mores. These are the times of intensive technological development and of scientific achievements that are exceeding the boundaries of what's conceivable and familiar; these are the ways of continuing (pathological) state of fear and uneasiness as a result of the social decay and threats from uncertainties of destabilization and war. Therefore, this anxiety of the modern times gave birth to an artistic concept which, I believe, stems from a specific transcendental experience, and which is transcending the boundaries of the time-space reality – as an enduring opposition of conscious and unconscious, of present and absent, of abstract and concrete, of figurative and non-figurative ... To be an alchemist, to create one's own actuality which is different from the existing one and yet conditioned by it; to find a shelter for the individual in his revolted, resigned and solitary relation with the society, and finally, to attain the ultimate essence behind the visible image of the reality, behind that "*mirror of life so that we could look the being en face*" (F. Mark)- this is the framework wherein the contemporary art and the artist, as a product of the modern times, are residing.

From within these framework we feel for the throb of a body of works which is, gradually, step by step, revealing itself before us as a call for dialogue, but also as a play and a challenge, as an action and reaction in the affirmation of one's own artistic aesthetic thought. That is to say, we try to decipher and interpret the work of Tanja Balak. Namely, in devising a complex relation between the artistic and the real, she is pursuing in her entire work a single basic developmental line, which is conveyed by the incipient supporting concept whose essence is the ambivalent relation with the reality as a play of the abstract and the figurative. All of her paintings (oils and pastels) are reflecting the changes in the author's emotional states, as they were conditioned by acquiring experiences, by the changes in her environment, by the social ebbs and tides; in these works we notice some faded figures and landscapes, as well as fragments of urban vistas – mostly as hinted and intimated presence. In the early works of the artist, these were rendered as specific forms derived from the Informal Art and Constructivism, that later on turned into a poetic quivering in the vein of the Lyric Abstraction (in her works from 2001-2003), and that have ended as opposing painted fields of stern geometric patterns and warm, supple expression of the Informal Art, complemented with textual collages (2005-2006).

This most recent cycle of paintings – which are, in a way, the continuation of a concept established in this author's previous series (2005-2006, as mentioned above) – is titled as "The Play of Presence of the Absent". The latest works are in effect retaining the same intricate and all-embracing notion of "*taking us into the domain of the cryptic, that is to say, onto the level of the visible and the invisible*" (K. Pirkovska). Moreover, apart from certain technical adjustments in the proceeding – the pastel is now replaced with oil paints – she continues the play with the game of color and form by way of empha-

sized geometric surfaces with overbearing coloristic division into bright-dark and warm-cold areas. The paint is applied with thick layers of blue-green impasto juxtaposed with light and transparent, pale hues of white. Actually, this particular play with the form, in a way, gives birth to the color, builds it up and is announcing the presence of what's absent or at times the absence of that which is present. Their complementary interaction affirms the double structure of the visible and the invisible, of the idea and the emotion. The alienation of the contemporary urban living, the spiritual emptiness, a changed system of values wherein the highest ethical norms are getting ever so more neglected and repressed – this is the realm wherefrom this author gradually starts slipping away through the dominant cold and dark palette, removing herself while emphasizing the absence in the contemplative touch with a newly fangled reality (of her own). In the same time, exalted – which is an intrinsic necessity – by her own emanation, she, once again, appears through the warm palette of red hues as if turned to herself, and is approaching us, stressing the presence ... Thus, using basically same or similar artistic matrix, she is repeatedly building and rebuilding the multilayered play of the present and the absent, of the visible and of the invisible – as a binary position touching the abstract and the real, as *“a cross-section of two worlds, the inner and the outer one”*. In this, her text-handwriting becomes a specific seal or a testimony of that meeting. Namely, the text messages, which in a gushing of inner urge have spontaneously found their place in the reality of the Tanja Balać's canvases, are not only a moment of aesthetic definition or experience, but also a sign for our apprehension. Briefly put, these texts are expression and confirmation of the presence of certain matter, movement or thought, as a consequence of some insight, or some experience deeply buried in the abysses of the subconscious.

There, in the interplay of the ambiguous, the secretive, the unforeseeable and the unexpected, abides the challenge that we perceive – in accordance with the author's insinuation – as a game. This leaves open the prospects for a personal quest after the deciphering of the hidden code: of the present absence or of the absent presence. This leaves us the possibility to start peeling off the layers of meaning, wherein, time and again, we may only (intuitively) sense the major sequences and bearing elements of this artist's visual metaphor.

Maja Nedelkoska Brzanova

Повеке од емоција / More Than Emotion, 2008
масло на платно / oil on canvas, 60x73

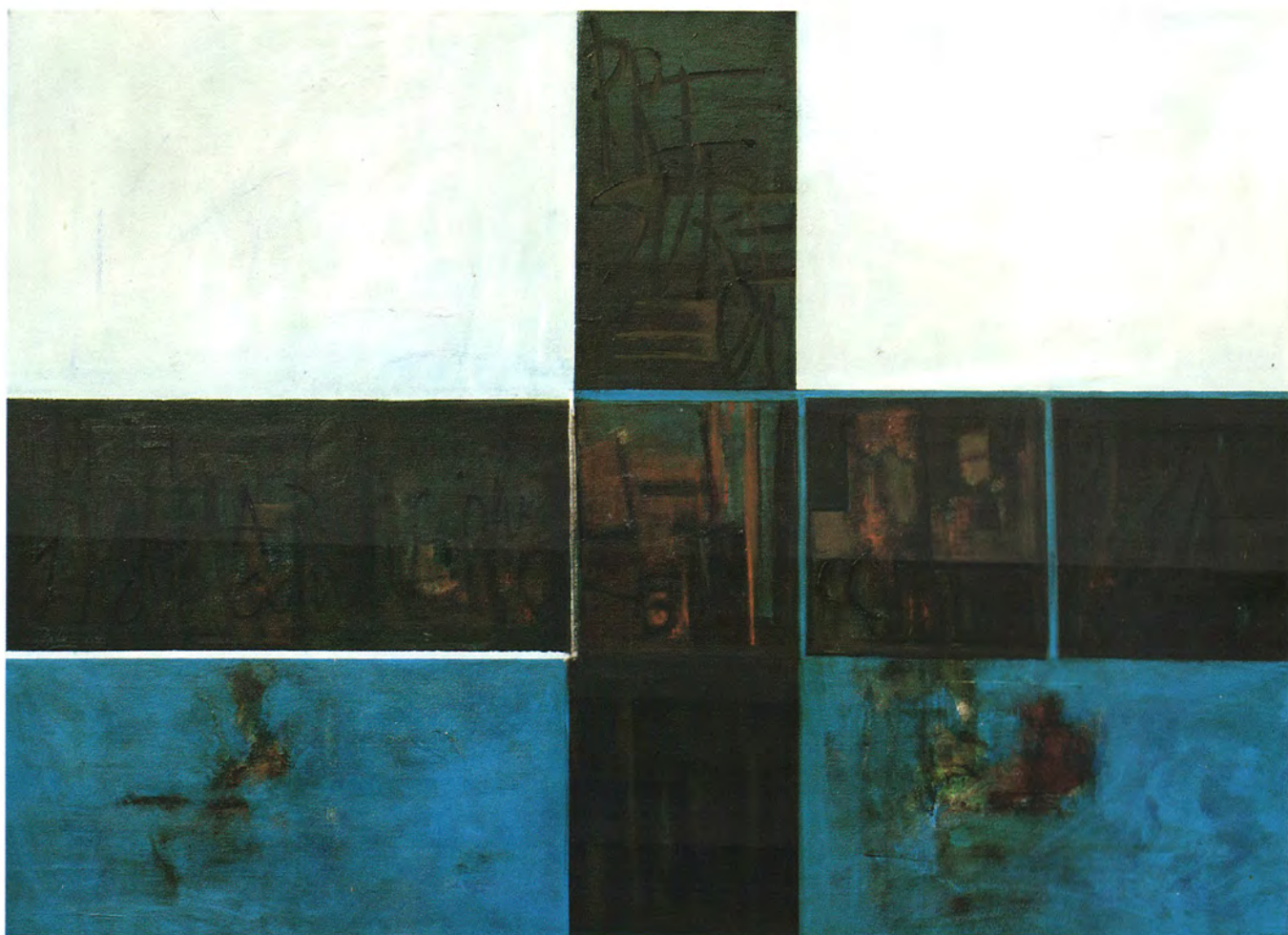

Невозможен премин / Impossible Pass Over, 2007
масло на платно / oil on canvas, 110x80

Три бои сино / Three Colours Blue, 2007
масло на платно / oil on canvas, 100x80

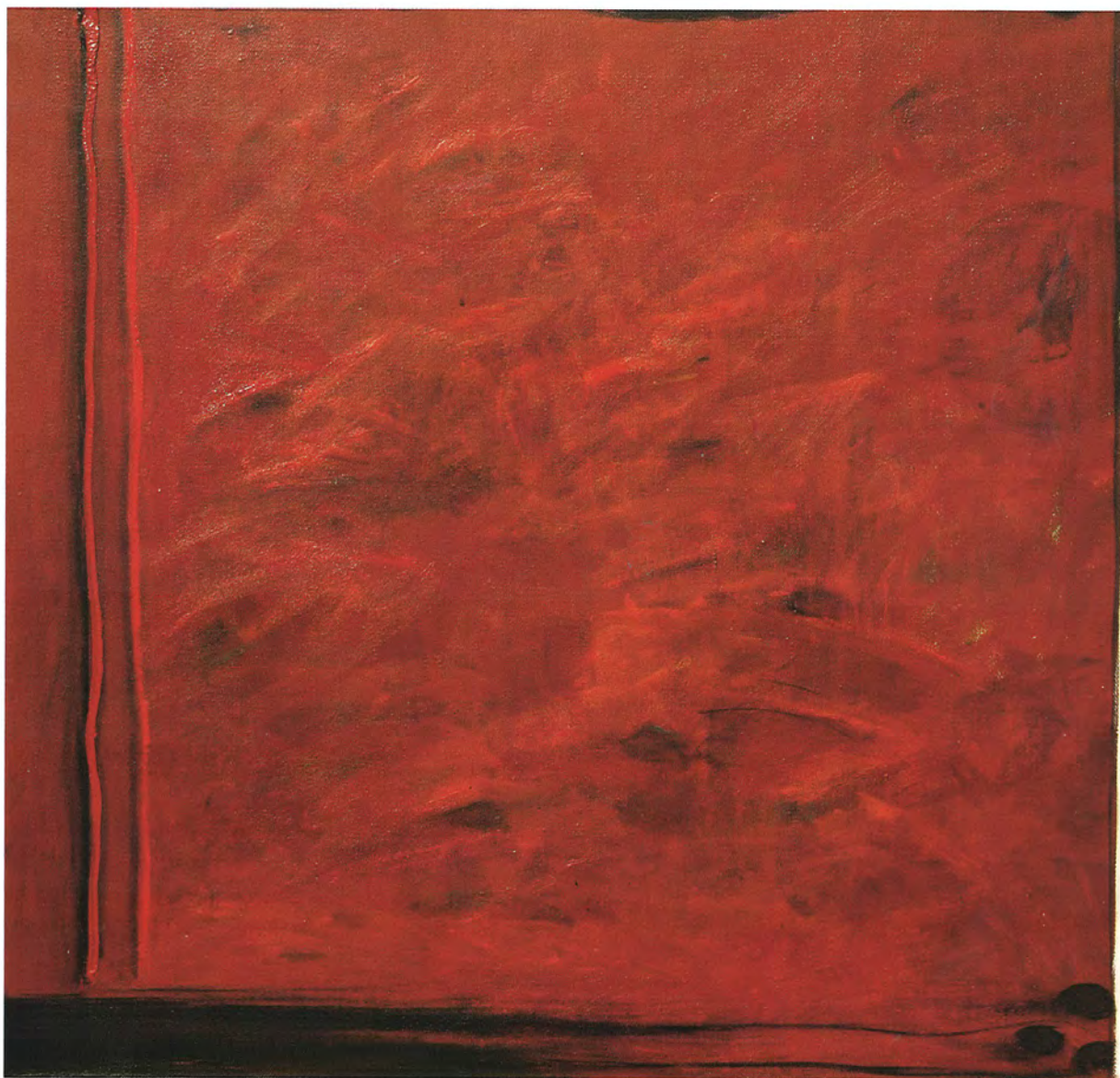

Неколку приказни / Some Stories, 2007
масло на платно / oil on canvas, 110x80

Прекинат сон / An Interrupted Dream, 2007
масло на платно / oil on canvas, 100x80

Говорете слободно / Speak Freely, 2007
масло на платно / oil on canvas, 110x80

Дали е сседно? / Is it All The Same?, 2007
масло на платно / oil on canvas, 100x80

Повторно ѕид / Wall Again, 2007
масло на платно / oil on canvas, 110x80

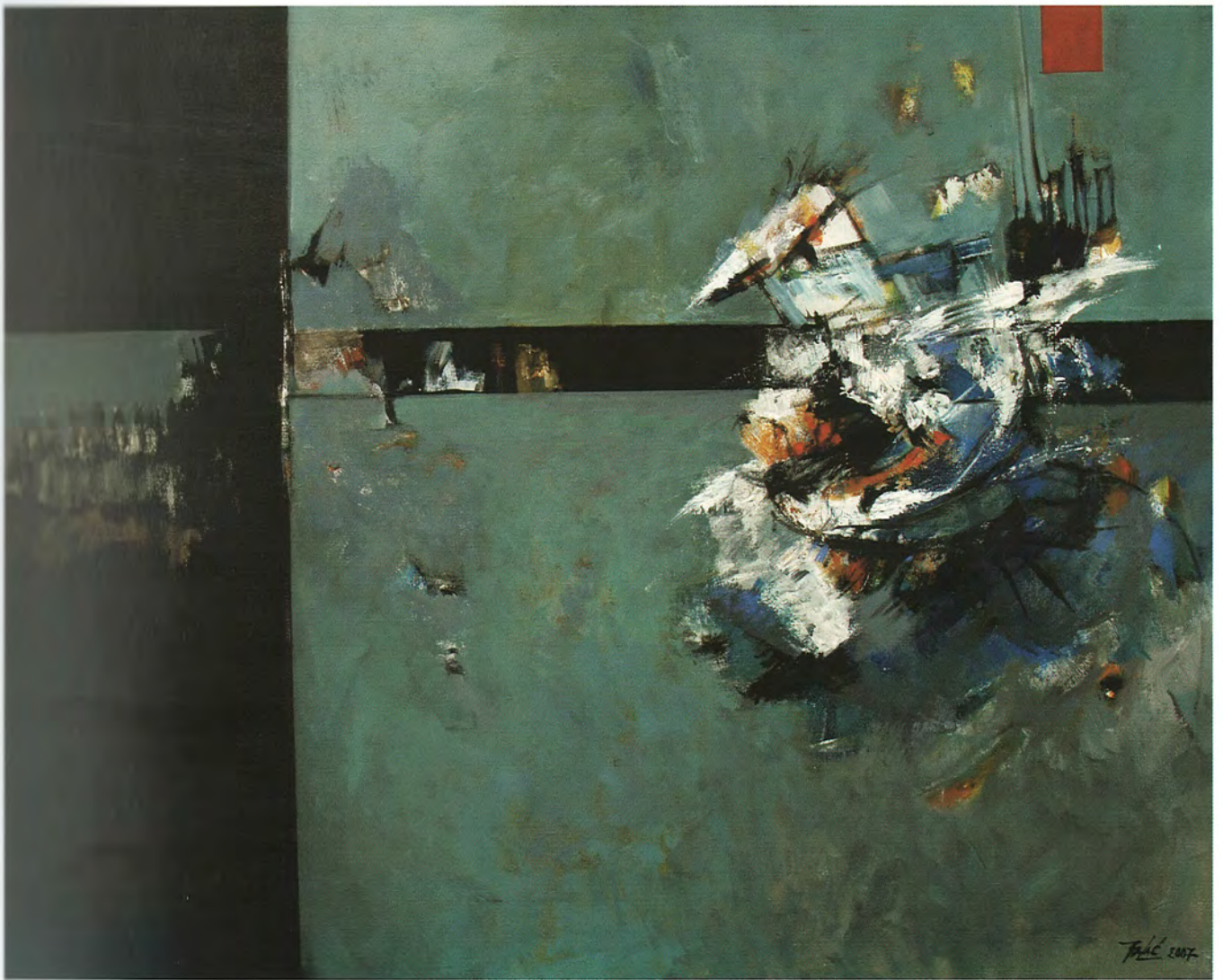
Замрзната брзина / Frozen Speed, 2008
масло на платно / oil on canvas, 110x80

Присуство на отсутното / Presence of Absence, 2008
масло на платно / oil on canvas, 110x80

Преселба / Migration, 2007
масло на платно / oil on canvas, 100x80

Тавтолошки принцип / Tautological Principal, 2007
масло на платно / oil on canvas, 100x80

Урбан електро / Urban Electro, 2007
масло на платно / oil on canvas, 100x80

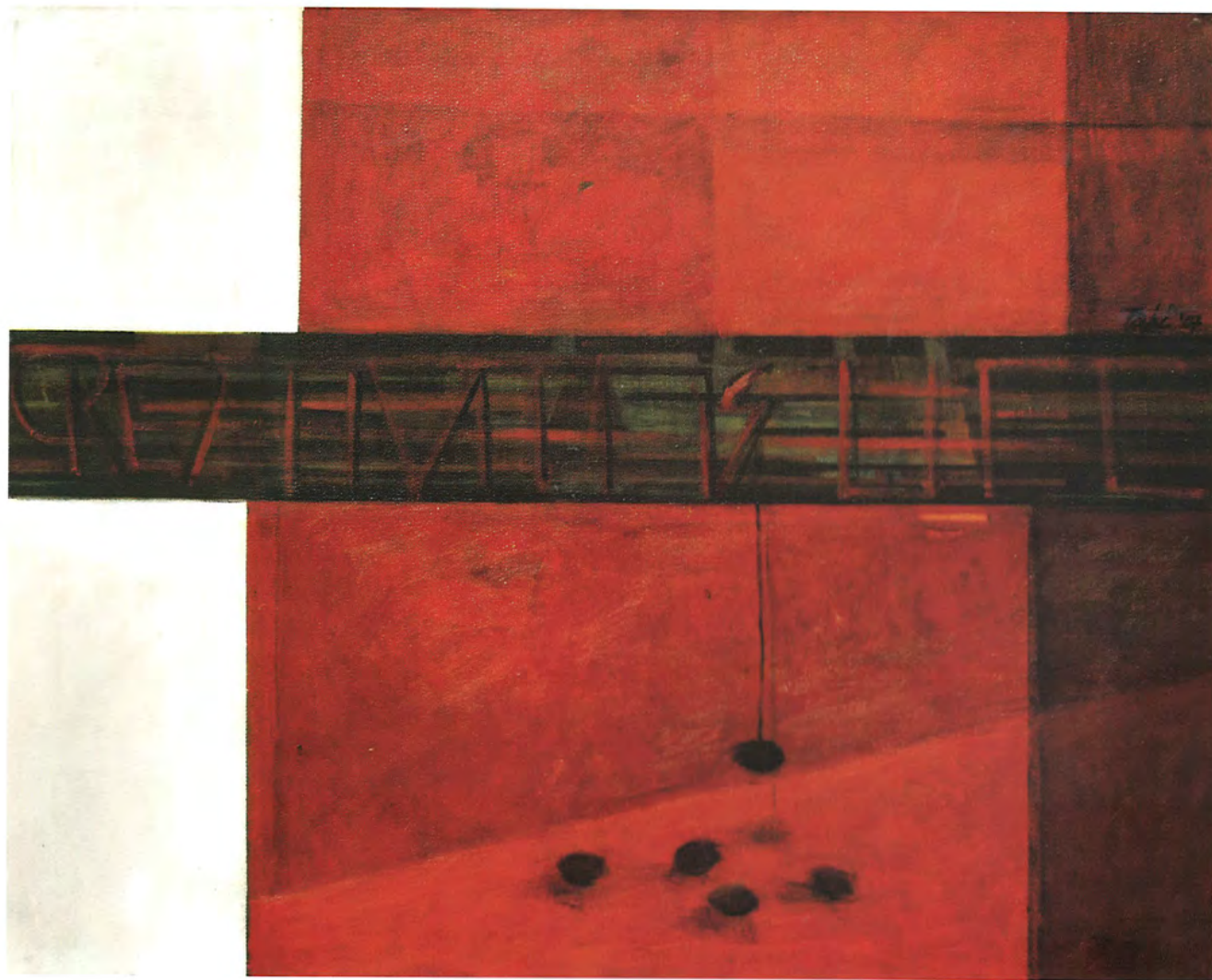

Во последен миг / In the Last Moment, 2007
масло на платно / oil on canvas, 100x80

Апстрактна жена на пат околу светот / Abstract Woman on a Trip Around the World, 2008
масло на платно / oil on canvas, 110x80

Петтиот предизвик / The Fifth Temptation, 2007
масло на платно / oil on canvas, 100x80

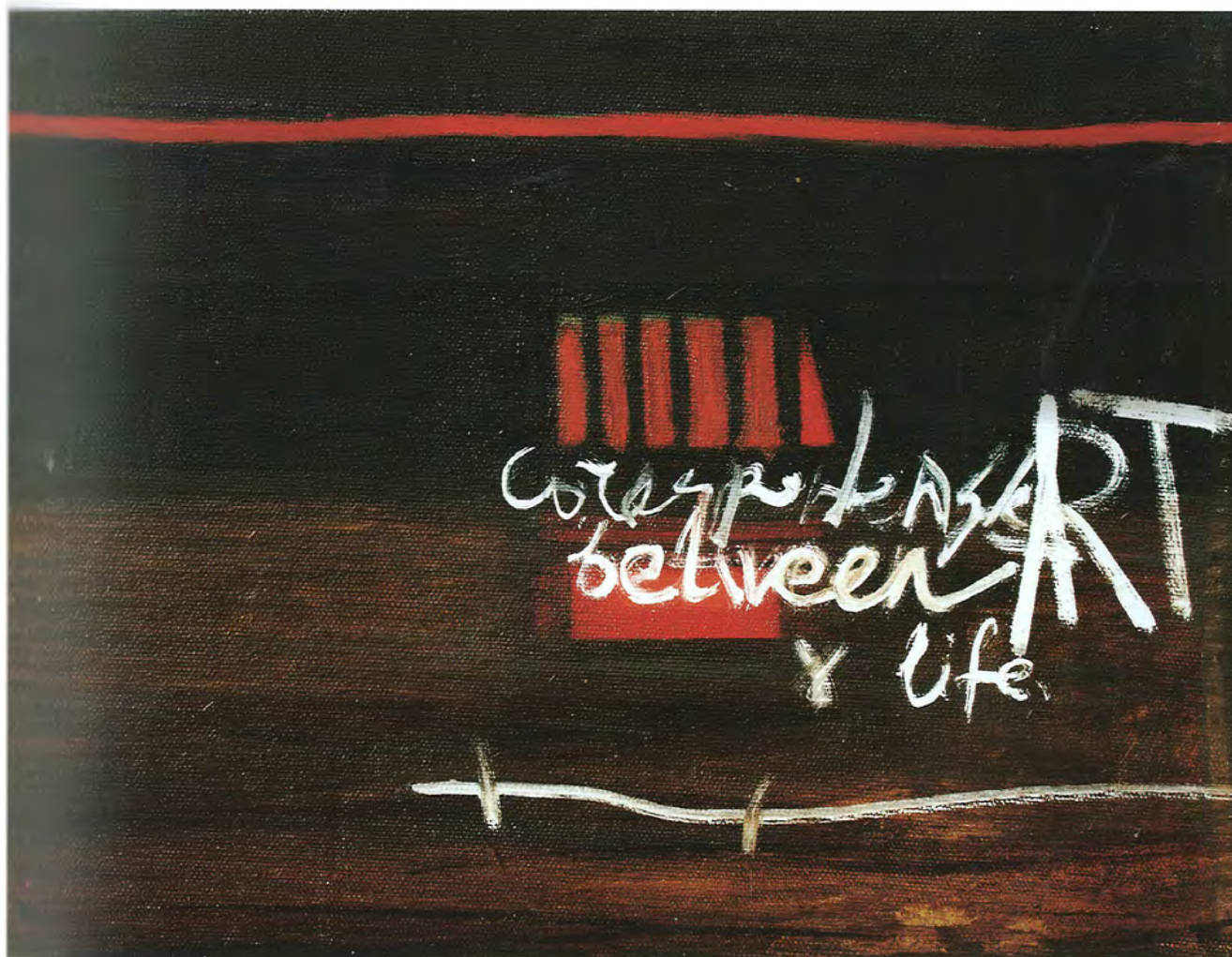

Вистинска етида / The Perfect Etude, 2007
масло на платно / oil on canvas, 100x80

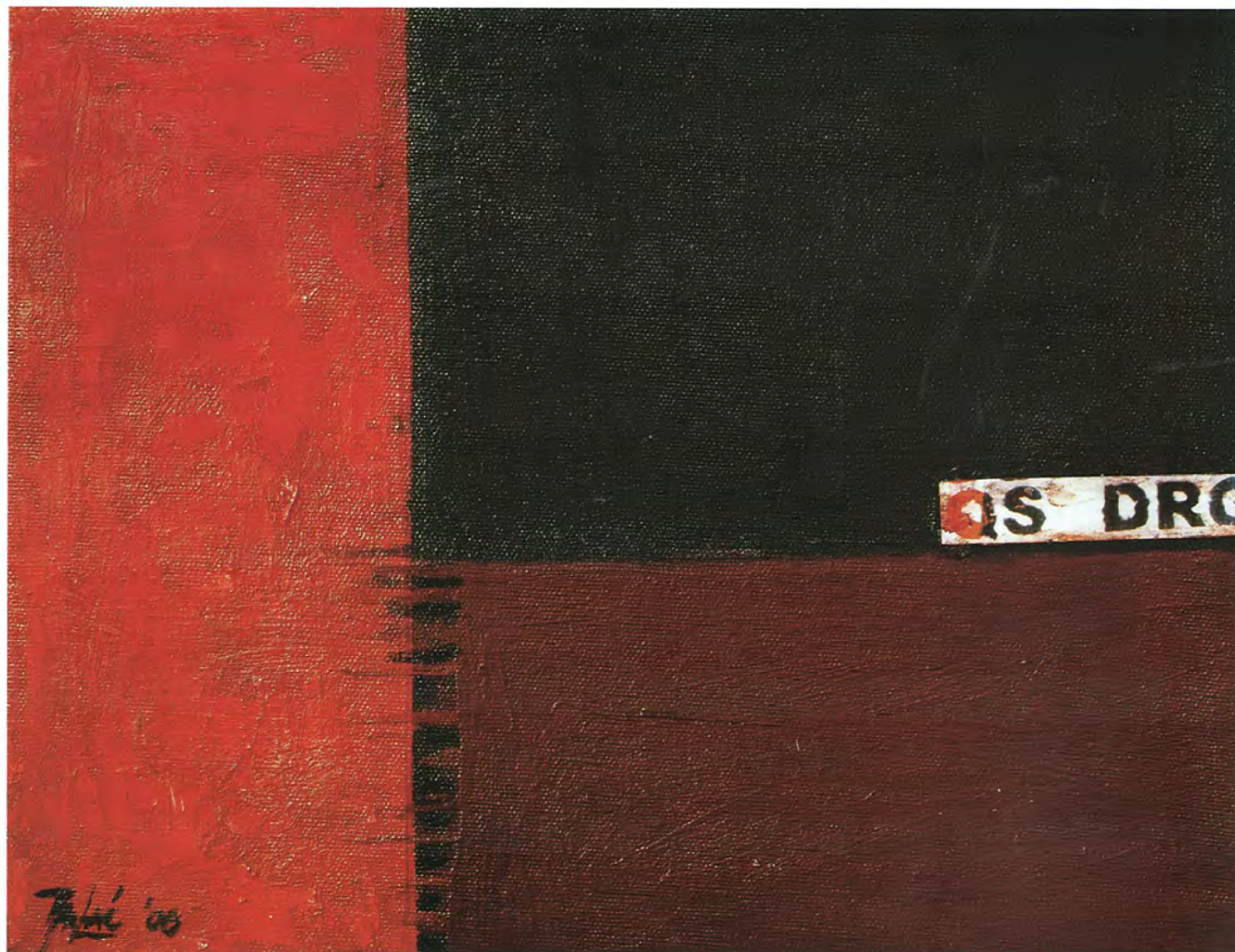
Пејзаж / Landscape, 2007
масло на платно / oil on canvas, 27x35

Кореспонденција / Correspondence, 2008
масло на платно / oil on canvas, 27x35

Еден ден / One day, 2008
масло на платно / oil on canvas, 27x35

Чекајки во ред / Waiting in the Line, 2007
масло на платно / oil on canvas, 27x35

„Онова, което наистина обичаме, онова, което представлява основа и корен на нашето битие, това общо взето, е онова, което никога не виждаме. Там, където връзката е много дълбока, а спойката е твърда хваната, погледът и съзнанието не бива да се намесват. Съзнанието има нужда от определена дистанция...“
/Жан Дибифе, „След 45“/

Всяка нова среща, с всеки „художествен изказ“ представлява предизвикателство, налагайки цяла редица въпроси, които носят своите дилеми в опита да бъдат изтълкувани, да им бъде отговорено.

И се питам как да се „дешифрира“ една художествена творба и кое главното в нейното тълкуване, ако това изобщо е възможно? Как да се „разобличи“, да се „демистифицира“ връзката на изкуството, твореца и художествената творба, от една страна, с реалността, определена и същевременно противоречива, за зрителя или за тълкувателя, от друга.

Ако се съгласим, че „...всяка художествена творба е дете на своето време“, а „...всяка епоха...създава изкуство, което е свойствено и неповторимо (В.Кандински)“, тогава трябва да се съгласим и за това, че творецът е своеобразен говорител на едно време, или по-точно на своето време. Съзнателно или несъзнателно, той вгражда своята лична психология и митология в основите на съвременното, позволявайки същевременно актуалните исторически процеси и обществено-социалните течения да влияят върху неговото формиране и определяне като автор-свидетел на едно време и на една реалност.

Оттук, неспокойствието на модерното време, в условията на интензивно технологично развитие, когато постиженията на съвременната наука надхвърлят границите на разумното и всичко известно досега, от една страна, и в условията на продължаващо (патологично) състояние на страх и вълнения, като резултат на социалната пропаганда и закани от винаги нови и нови неизвестности за дестабилизация и военни сблъсъци, доведе до утвърждаването на една концепция за изкуството, която, бих казала, произлиза от своеобразното трансцендентно преживяване и която надхвърля границите на пространствено-временната реалност, като постоянно опониране на съзнателното и несъзнателното, на присъстващото и отсъстващото, на абстрактното и конкретното, на фигуративното и нефигуративното... Да бъдеш алхимик, да създаваш собствена реалност, различна от съществуващата и все пак зависима от нея, да се изнамери „скривалище за отделния човек“ в неговите гневни, резигнирани и осамотени отношения с обществото и най-накрая, да се докоснеш до крайната същина зад картината на реалността, зад „огледалото на живота, за да погледнем битието в лицето“ (Ф.Марк), това са „рамките“, в които се движи съвременното изкуство и художникът като продукт на модерното време.

През тази призма, в тези „рамки“ напипваме пулса на едно творчество, което постепенно, стъпка по стъпка, се открива пред нас като призив за диалог, но и като игра и предизвикателство, като акция и реакция в утвърждаването на собствена изобразителна, естетическа мисъл. По този начин се опитваме да „дешифрираме“ и изтълкуваме творчеството на Тая Балак. Развивайки постепенно комплексното отношение между изобразителното и реалното в цялото си досегашно творчество тя следи една основна линия на развитие, водена от оригиналната, носеща идея, в чиято същност се корени амбивалентното отношение към реалността като игра между абстрактното и фигуративното.

В зависимост от промяната в емоционалното състояние на авторката, условена от напластяванията на житейския опит, промяната и обстановката, но и от общите обществени и социални течения, в нейните платна (масло и пастели) забелязваме неподредени фигури и граници, както и фрагменти от градски пейзаж, повече усетени и интуитивно присъстващи, чрез своеобразни енформелистично-конструктивистични форми в ранните работи, през поетичния трепет в духа на лиричната абстракция (в работите от 2001-2003), та до противоположните строги геометрични и топли, меки енформелистични оцветени полета, акцентирани с текстови колажи (2005-2006).

Новият цикъл картини, които са своеобразно продължение на вече утвърдената концепция от самата авторка, в нейния предишен цикъл (2005-2006, както вече споменахме), наречен „Игра на присъствие на отсъстващото“, задържа съдържателно същата „*комплексна и екстензивна идея, която преди всичко ни пренася в сферата на криптичното, поточно в областта на видимото и невидимото*“ (К. Пирковска). При това с известни отстъпления от техническото осъществяване. Пастелът сега е заменен с масло, но тя продължава играта с цвета и с формата чрез подредени геометризиран полета с доминантно цвятова поляризация на светло-тъмно и топло-студено. Боята се нанася неизменно с гъсти пастелни слоеве на синьо-зелени, кафяви или червени тонове, на които противопоставя леките лазурни и прозрачни тонове. Всъщност, тъкмо в така формулираната игра на формата, условно казано, и цветът се ражда, развива, огласява присъствието на отсъстващото или, понякога, отсъствието на присъстващото. Нейното комплексно отношение утвърждава двойната структура на видимото и невидимото, на идеята и на емоцията. Отчуждение в условията на съвременното градско живеене, духовна празнота, променена система от ценности, в която най-високите етични и морални норми биват все повече забравени и изтикани от основата, върху която авторката чрез преобладаващият студен и тъмен колорит постепенно се измъква и отдалечава, оставяйки отсъстващото в контекмплативното докосване с една новосъздадена (своя) реалност. Същевременно, вътрешно необходимо екзалтирана от собствената си еманация, тя още веднъж, през топлата гама на червени тонове като че ли я обръща към себе си и ни се доближава, показвайки присъствието си.... Така, използвайки като основа същата или подобна изобразителна матрица, тя отново и отново изгражда и разгражда многослойната игра на присъстващо и отсъстващо, на видимо и невидимо, като двойствена позиция в докосването на абстрактното и реалното, като „*пресечна точка на два свята, вътрешния и външния*“, при което нейният текст-ръкопис става своеобразен печат или свидетелство за тази среща. Текстовите послания, които в изблик на определен вътрешен порив, спонтанно намират своето място в реалността на платната на Тая Балак, колкото са момент на естетическо дефиниране или преживяване, много повече представляват знак или по-точно израз и потвърждение на присъствието на определена материя, движение или мисъл, като последица от определено съзнание или, може би, преживян опит, макар и на пръв поглед невидим и скрит в дълбините на подсъзнанието.

Тук някъде, в играта на двусмисленото, тайното, непредвидимото, неочакваното лежи предизвикателството, което авторката ни внушава като своеобразна игра, оставяйки ни заедно с това и възможност за лично изследване в дешифрирането на скрития код на присъстващото отсъстващо или отсъстващото присъстващо. Оставяйки ни възможност за многознаково разслояване, в което повторно, но само (интуитивно) усещаме главните моменти или носещите елементи на нейната изобразителна метафора.

Мая Неделкоска-Брзанова

Биографија
Biography

ТАЊА БАЛАК

Родена 1968 година во Скопје. Дипломирала во 1991 година на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, на одделот за сликарство. Во 2008 година магистрирала на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, на одделот за сликарство. Во 2003 година имала студиски престој во Париз. Од 1991 година е член на Друштвото на ликовните уметници на Македонија - ДЛУМ. Од 2006 година е претседател на Друштвото на ликовни уметници на Македонија - ДЛУМ. Живее и работи во Скопје.

Адреса: „Владимир Комаров“ 38/1-15, 1000 Скопје, Македонија.

Тел: +389 70 303 636; E-mail: tanjabalac@yahoo.co.uk

САМОСТОЈНИ ИЗЛОЖБИ

2008 - Скопје, Македонија, Национална галерија на Македонија - мултимедијален центар МАЛА СТАНИЦА

2008 - Софија, Бугарија, Културно - информативен центар на Македонија

2007 - Малме, Шведска, J.T. & ART Галерија

2006 - Марибор, Словенија, Галерија на ДЛУМ

2005 - Москва, Русија, Московски Дом на Националности

2004 - Париз, Франција, Cité des Arts

2004 - Нови Сад, Србија, Културен центар - Нови Сад

2003 - Скопје, Музеј на град Скопје

2002 - Белград, Србија, Галерија „Белград“; Зрењанин, Србија, Галерија „Духовен центар“; Бања Лука, Република Српска, Уметничка галерија „1000 километри долга љубов“

1999 - Скопје, претставништво на ЈАТ (хуманитарна изложба за децата од Југославија заедно со Љупчо Бојаров и Вујка Радивојевиќ - Бојаров)

1997 - Скопје, Културно - информативен центар - КИЦ, (изложба по повод наградата „Методија Ивановски - Менде“)

1996 - Скопје, Културно - информативен центар - КИЦ; Кичево, Дом на културата „Кочо Рацин“; Куманово, Уметничка галерија

1992 - Скопје, Културно - информативен центар - КИЦ; Тетово, Дом на културата; Охрид, Кафе галерија - Мецофорте

ГРУПНИ ИЗЛОЖБИ

Учествувала на повеќе од 80 групни изложби во Македонија и странство: Франција, Америка, Полска, Бугарија, Србија, Русија, Шведска...

НАГРАДИ

2003 - Награда за сликарство на изложбата „ПЕЈЗАЖ“ на ДЛУМ

2001 - Награда за цртеж „Никола Мартиновски“ на изложбата „ЦРТЕЖ“ на ДЛУМ

1996 - Награда за сликарство „Методија Ивановски - Менде“ на изложбата „Сликарство - мал формат“ на КИЦ-Скопје

1995 - Награда за млад автор „Константин Мазев“ на изложбата „Сликарство - мал формат“ на КИЦ - Скопје

1992 - Награда на изложбата „Жена - симбол и инспирација“ Дом на културата Кочо Рацин - Скопје

TANJA BALAC

Born 1968 in Skopje. Graduated in 1991 at the Faculty of fine arts in Skopje at the department of painting. In 2008 got her Master degree from the Faculty of fine arts in Skopje at the department of painting. Study visit in Paris, 2003. She is a member of the Association of Fine Artists of Macedonia (DLUM) since 1996. She has been the President of the Artists Association in the Republic of Macedonia since 2006. She lives and works in Skopje.

Address: Vladimir Komarov 38/1-15, 1000 Skopje

Telephone: ++ 398 70 303 636

E-mail: tanjabalac@yahoo.co.uk

Solo exhibition

2008 - Skopje, Macedonia, National Gallery of Macedonia, Multimedia center Mala Stanica

2008 - Sofia, Bulgaria, Macedonian Cultural and Information Center in Sofia

2007 - Malme Sweden, J.T& Art Gallery

2006 - Maribor, Slovenia, Gallery of the DLUM (Association of Fine Art Artists in Maribor)

2005 - Moscow, Russia, Gallery at the "House of nationalities"

2004 - Paris, France, Cité des Arts

2004 - Novi Sad, Serbia, Cultural Center Novi sad

2003 - Skopje, Macedonia, Museum of the City of Skopje

2002 - Belgrade, Serbia, Gallery "Beograd"; Zrenjanin; Serbia, Gallery "Duhovni Centar"; Banja Luka, R. Srpska, Art gallery "1000 Kilometers long love"

1999 - Skopje, Macedonia, JAT Office (Humanitarian exhibition "For The Children of Yugoslavia" together Ljupco Bojarov and Vujka Radivojevik Bojarov)

1997 - Skopje, Macedonia, Cultural Information Centre (KIC), (Exhibition on the occasion of the "Metodija Ivanovski-Mende" award)

1996 - Skopje, Macedonia, Cultural Information Center (KIC); Kicevo, Macedonia, Cultural Center "Koco Racin"; Kumanovo, Macedonia, Art Gallery

1992 - Skopje, Macedonia, Cultural Information Center (KIC); Tetovo, Macedonia, Cultural Center; Ohrid, Macedonia, Cafe gallery-Mezzo forte

Group exhibition

She has participated on more than 80 group exhibition, in her homeland and abroad: France, USA, Poland, Bulgaria, Serbia, Russia, Sweden...

Awards

2003 - Skopje, Macedonia, Award for painting at the exhibition "Landscape", DLUM Gallery

2001 - Skopje, Macedonia, "Nikola Martinovski" award for drawing at the exhibition "DLUM-drawing", National University Library "St. Kliment Ohridski"

1996 - Skopje, Macedonia, "Metodija Ivanovski - Mende" award at the exhibition "Small Scale Painting", Cultural Information Center

1995 - Skopje, Macedonia, "Konstantin Mazev" award for young artists at the exhibition "Small Scale Painting", Cultural Information Center

1992 - Skopje, Macedonia, Award at the Exhibition "The woman - Symbol and inspiration", Cultural Center "Koco Racin"

ТАНЯ БАЛАЧ

Родена 1968 година в Скопие, Македонија. Дипломира в 1991 година на Факултета за изявишни изкуства в Скопие, на специјалноста живопис. В 2008 година магистрира на Факултета за изявишни изкуства в Скопие, на специјалноста живопис. 2003 година студиски престој в Париз. От 1991 година е член на Дружеството на художници на Македонија - ДЛУМ. От 2006 годин е претседател на Дружеството на художници на Македонија - ДЛУМ. Живее и работи в Скопие. Адрес: „Владимир Комаров“ 38/1-15, 1000 Скопие, Македонија. Тел: ++389 70 303 636; e-mail: tanjabalac@yahoo.co.uk

САМОСТОЈАТЕЛНИ ИЗЛОЖБИ

- 2008 - Скопие, Македонија, Национална галерија на Македонија- мулти медијален център МАЛА СТАНИЦА
- 2008 - Софија, Бугарија, Културно - информационален център на Македонија
- 2007 - Малме, Швеција, J.T. & ART Галерија
- 2006 - Марибор, Словенија, Галерија на ДЛУМ
- 2005 - Москва, Русија, Московски Дом на Националностите
- 2004 - Париз, Франција, Cité des Arts
- 2004 - Нови Сад, Србија, Културен център - Нови Сад
- 2003 - Скопие, Музей на град Скопие
- 2002 - Белград, Србија, Галерија „Белград“; Зренијани, Србија, Галерија „Духовен център“; Банја Лука, Република Српска, Художествена галерија „1000 километри дълга любов“
- 1999 - Скопие, претставителство на ЈАТ (благотворителна изложба за децата на Југославија с Люупчо Бояров и Вуйка Радивоевич - Бояров)
- 1997 - Скопие, Културно - информационален център - КИЦ, (изложба по повод на награда в Методија Ивановски - Мендег)
- 1996 - Скопие, Културно - информационален център - КИЦ; Кичево, Дом на културата „Кочо Рацин“; Куманово, Художествена галерија
- 1992 - Скопие, Културно - информационален център - КИЦ; Тетово, Дом на културата; Охрид, Кафе галерија - Мецофорте

ГРУПОВИ ИЗЛОЖБИ

Участва на повеќе от 80 групови изложби в Македонија и чужбина: Франција, Америка, Полша, Бугарија, Србија, Русија, Швеција...

НАГРАДИ

- 2003 - Награда за живопис на изложбата „ПЕЙЗАЖ“ на ДЛУМ
- 2001 - Награда за рисунка „Никола Мартиновски“ на изложбата „РИСУНКА“ на ДЛУМ
- 1996 - Награда за живопис „Методија Ивановски - Менде“ на изложбата „Живопис малак размер“ на КИЦ-Скопие
- 1995 - Награда за млад автор „Константин Мазев“ на изложбата „Живопис малак размер“ на КИЦ- Скопие
- 1992 - Награда на изложбата „Жена - символ и инспирација“ Дом на културата Кочо Рацин-Скопие

Тања Балаќ
Национална галерија на Македонија
Мала станица 2008

Железничка 18, 1000 Скопје, Македонија
Тел.: + 389 (0)2 31 26 856
+ 389 (0)2 31 33 102
+ 389 (0)2 32 27 986
+ 389 (0)2 32 33 763
Факс: + 389 (0)2 31 09 566
www.ngm.com.mk
e-mail: contact@ngm.com.mk

Tanja Balac
National Gallery of Macedonia
Mala Stanica 2008

Železnička 18, 1000 Skopje, R. Macedonia
Tel.: + 389 (0)2 31 26 856
+ 389 (0)2 31 33 102
+ 389 (0)2 32 27 986
+ 389 (0)2 32 33 763
Fax: + 389 (0)2 31 09 566
www.ngm.com.mk
e-mail: contact@ngm.com.mk

Издавач: Национална галерија на Македонија
За издавачот: Маја Крстевска, директор
Текст: Маја Неделкоска Брзанова
Организација на изложбата: Маја Неделкоска Брзанова
Ликовно обликување: Тања Балаќ, Борис Шемов
Превод на англиски: Марија Хаџимитрова Иванова
Превод на бугарски: Коста Филипov
Лектура: Анета Гилевска Велоска
Фотографии: Станмир Неделковски, Ѓорѓи Тричковски
Печат: Скенпоинт, Скопје
Тираж: 500

Published by: National Gallery of Macedonia
For the publisher: Maja Krstevska, director
Text: Maja Nedelkoska Brzanova
Organization of the Exhibition: Maja Nedelkoska Brzanova
Design and Layout: Tanja Balac, Boris Šemov
Translated into English by: Marija Hadžimitrova Ivanova
Translated into Bulgarian by: Kosta Filipov
Lecturer: Aneta Gilevska Veloska
Photographs: Stanimir Nedelkovski, Djordji Tričkovski
Printed by: Skenpoint, Skopje
500 copies

Поддржано од Министерството за култура на Република Македонија
Supported by the Ministry of Culture of the Republic of Macedonia

Copyright © The National Gallery of Macedonia

ISBN 978-9989-196-05-8
I. Balac, Tanja види Балаќ, Тања
а) Современо сликарство - Изложби - Македонија
COBISS.MK-ID 71984138

